

JÉZUS KRISZTUS VISSZAJÖN: LEGYETEK KÉSZEN!
(SARKAD-ÚJTELEK, 2020. NOVEMBER 29.)

Az istentisztelet meghallgatható a

*<https://sarkadujtelek.reformatus.hu/index.php/istentiszteletek/igehirdetesek>
vagy a <https://www.facebook.com/refssarkadujtelek> oldalon.*

Tükör: Máté 24,44. v.
Lectio: Máté 25,1-13. v.
Textus: Máté 25,13. v.
Énekek: 23/1; 312/1-4; 512/1; 512/2; Föl testvérem, harcra készen...

TÜKÖR IGE: Máté írása szerinti evangélium 24. rész 44. verse:

„... legyetek ti is készen, mert abban az órában jön el az Emberfia, amelyikben nem is gondoljátok!”

Bűnvalló imádság:

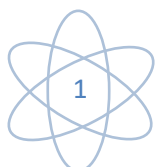
Irgalmas Krisztusunk, akinek könyörületében és szeretetében nincs miért kételkednünk, hallgasd meg alázatos imádságunkat! Megvalljuk szent színed előtt, mennyire nem a Te várásoddal telik az életünk. Milyen gyakran élünk úgy, mintha Te nem tudnál dolgainkról, és soha el nem jönne a számonkérés ideje! Bocsásd meg végtelen kegyelmedből napról napra szaporított bűneinket, amellyel vétkezünk ellened és felebarátaink ellen! Ha magunkra, az életünkre nézünk, nincs reménységünk! De köszönjük, hogy felnézhetünk a te keresztedre, ahol magadat áldoztad fel értünk, és áldozatodért reménységünk lehet könyörületedben, mellyel kész vagy nekünk mindent megbocsátani. Hallgasd meg kérünk imádságunkat, amikor most tőled tiszta szívet, engedelmes lelket, megújult életet kérünk, mert várni akarunk téged. És amikor visszajössz, hogy ítélj élőket és holtakat, könyörgünk, fogadj magadhoz minket szent nevedért. Ne engedj a kárhozatba, hanem szánj meg minket, és vigy be a te országodba! Ámen

Feloldozás:

Azoknak, akik megalázták magukat Isten előtt, és bocsánatát kérték, így szól Isten Igéje: „Boldogok, akiknek megbocsáttattak törvényszegéseik, és akiknek elfedeztetek bűneik. Boldog az az ember, akinek az Úr nem tulajdonít bünt.” (Róm 4, 7-8)

OLVASMÁNY: Máté írása szerinti evangélium 25. rész 1-13. verse:

„Akkor hasonló lesz a mennyek országa a tíz szűzhez, akik fogták lámpásukat, és kimentek a vőlegény fogadására. Öt közülük balga volt, öt pedig okos. A balgák ugyanis amikor magukhoz vették lámpásukat, nem vittek magukkal olajat, az okosak viszont lámpásukkal együtt olajat is vittek korsóikban. Mivel pedig a vőlegény késett, mindnyájan elálmosodtak, és elaludtak. Éjfélkor aztán kiáltás hangzott: Íme,

a vőlegény! Jöjjetek a fogadására! Ekkor felébredtek a szűzek mind, és rendbe hozták lámpásukat. A balgák így szóltak az okosakhoz: Adjatok nekünk az olajotokból, mert lámpásunk kialszik. Az okosak így válaszoltak: Hátha nem lesz elég nekünk is meg nektek is: menjetek inkább a kereskedőkhöz, és vegyetek magatoknak. Amíg azok távol voltak vásárolni, megjött a vőlegény, és akik készen voltak, bementek vele a menyegzőre. Azután bezárták az ajtót. Később megérkezett a többi szűz is, és így szóltak: Uram, uram, nyiss ajtót nekünk! Ő azonban így válaszolt: Bizony, mondom nektek, nem ismerlek titeket. Vigyázzatok tehát, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok!”

Igehirdetés előtti imádság:

Mennyei Édesatyánk! Hálát adunk neked az istentisztelet órájáért, amelyben előttem lehetünk. Hálát adunk megtartó szeretetedért, hogy megérhettük a mai napot is. Köszönjük neked mindazokat, akik meggyógyulhattak, vagy kijöhettek a héten a karanténból. Dicsőítünk érte, hogy bármi történjen is, Tied a menny és tiéd a föld, az egész teremtett világ! Kérünk, vedd el az aggodalmaskodást az életünkben.

Segíts minket, hogy mindenben, ami velünk és körülöttünk történik, meglássunk Téged, akinél még hajunk szálai is számon vannak tartva.

Hitünket, amely olyan törekeny is töredékes, kérünk, te erősítsd, gyarapítsd bennünk. Kérdéseinkre, amelyeket talán megfogalmazni sem tudunk, csak belülről feszítenek, kérünk, te adj választ, és add, hogy Szentlelked által a válaszodat el is tudjuk fogadni.

Köszönjük, hogy lehetőséget adtál arra, hogy Igédet hallgassuk. Tedd alkalmassá lelkünket Igéd meghallására és befogadására. Sokszor lázadó, máskor lusta, figyelmetlen és következetlen keresztyénségünket tisztítsd meg, kérünk, hogy Jézus Krisztus követői lehessünk, a Szentlélek vezetése által. Légy most is jelen velünk, hogy áldott jelenléted tehesse megszenteltté az istentisztelet tartásunkat. Ámen

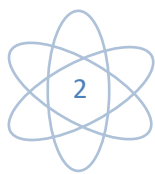
IGEHIRDETÉS ALAPIGÉJE: Máté írása szerinti evangélium 25. rész 13. verse:
„Vigyázzatok tehát, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok!”

Szeretett Testvéreim!

Mi a gondviselésbe vetett hit haszna? Ez a kérdés ott szerepel az iskolásokon a konfirmáció vizsgakérdései között. A válasz öt elemének felsorolása pedig ezzel kezdődik: Megszabadít az aggodalmaskodástól.

El szoktam mondani, hogy mekkora különbség van az aggodás és az aggodalmaskodás között. Az aggodás cselekvésre indít, míg az aggodalmaskodás kétségbe ejt, az örületbe tud kergetni. Amikor busszal, későn, sötétben jött haza valamelyik gyermekem, és aggódtam érte, akkor általában kimentem a buszmegállóba elé.

De volt, hogy aggodalmaskodás vett erőt rajtam. S ha akkor késett a busz, mert köd volt, vagy csúszós volt az út, és lassabban jött, képes voltam magam elé gondolatban a legsötétebb képet festeni: Biztosan árokba csúszott a busz. Vagy karambol történt. Vagy: lekéste a fiam az utolsó buszt, és ott fagyoskodik Békéscsabán.

Hányszor kellett elszégyellnem magam ilyenkor, hogy ahelyett, hogy aggodalmaskodnék, imádkozzak! S mindig, amikor lélekben fel tudtam nézni a mindeket kezében tartó mennyei Atyánkra, és imádkozni kezdtem, a lelkem lecsendesedett, és békességgel tudtam várni tovább.

Az aggodás cselekszik, az aggodalmaskodás tönkretesz és lebénít. Az aggodás arra néz, hogy mit tehet, vagy, hogy ki jöhet segítségül. Az aggodalmaskodás nem lát reményt és lemond a segítségről. Jó ezt magunkban tisztázni. Az aggodás látja a veszélyt, a bajt, de fel tud nézni a gondviselő Istenre. Az aggodalmaskodás már nem akar Istenre nézni, ezért nem lát reményt. Mi ne legyünk aggodalmaskodók, hanem kérjük, várjuk, reméljük a Mindenható Isten segítségét, szeretetét!

Arról jutott eszembe ez, hogy a tíz szűz példázatát akkor mondta el Jézus, amikor a tanítványai arról kérdezték: „*Mondd meg nekünk: mikor lesz ez, és mi lesz a jele a te eljövetelednek és a világ végének?*” Mt. 24,3

A tanítványok kérdésében aggodás van: Észre vesszük-e, Uram, a visszajöveteledet? Észre vesszük-e időben, hogy készen kell lennünk az Isten előtti megállásra? Felkészülünk-e megfelelően a ránk váró megpróbáltatásokra? De nem úgy kérdezték Jézust, mint akik eleve lemondtak arról, hogy felkészülhetnek Krisztus visszajöveteleire. Ráadásul ahhoz mentek a kérdésükkel, aki erre tud válaszolni.

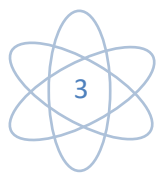
Tanuljunk meg tőlük ezt: Ha nyugtalanok vagyunk, ha bizonytalanok vagyunk, ha nem látunk tisztán, forduljunk ahhoz, aki mindig tudja fogni a kezünket, aki mindig, minden körülmények között mellénk tud állni és meg tud segíteni.

Jézus Krisztus megígérte, hogy visszajön. Nem ember ő, hogy hazudjon. Hatalmában van minden ígéretét megtenni, úgy, ahogy azt kijelentette. Éppen ezért kedves nekem az, hogy a tanítványok a hogyanról kérdezik Jézust. Azt jelenti ez, hogy bíznak benne. Ahogy nekünk is bízunk lehet és bízunk kell benne, az ígéreteiben, minden szavában. A tanítványok tudták, hogy Jézus szava igaz, ezért csak a hogyant kérdik: Hogyan fog történni, mikor fog történni mindez?

Máté evangélista Jézusnak az ezzel kapcsolatos válaszait gyűjtötte össze a könyvének 24. és 25. részében. Úgy tudom elképzelni, hogy Jézus sokszor tanított erről. Hiszen mi emberek ritkán értünk az első szóból. Van, amit sokszor kell hallanunk, mire átjárja a gondolkodásunkat, átmossa a lelkünket, megerősíti hitünket. Jézus pedig sokszor taníthatott erről azért, mert nagyon fontos a hitünk számára, hogy várjuk-e vissza őt. Várjuk-e, hogy beteljesedjenek az ígéretei. Máté összegyűjtötte Jézus tanításából a legemlékezetesebbeket, hogy az evangélium olvasói, így előttünk is világos kép alakuljon ki az Úr Jézus Krisztus visszajöveteléről.

Ezeknek a tanításoknak az egyike a mennyek országáról szóló tanítás a megnyegzőre készülő tíz szűz példáján keresztül. Ezt a példázatot foglalja össze a mi Urunk azzal: „*Vigyázzatok tehát, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok!*”

Lassan már feledésbe merül, hogy a vigyázzatok felszólítása a készenlétre, az éberségre felszólítást jelentette nyelvünkben. Legyetek ébren, legyetek készen, legyetek éberek, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok! Ez a felszólítás nem fenyegetés, hanem biztatás és ösztönzés az éberségre. Nem aggodalmaskodást akar kelteni: jaj, mi lesz akkor, ha visszajön? Hanem egészséges aggodást ébreszt: nem akarok lemaradni a találkozásról! Készen akarom várni Őt!

Akkor hasonló lesz a mennyek országa a tíz szűzhöz... Akkor, amikor Jézus Krisztus, az Isten Fia, a mi Megváltónk és Üdvözítőnk visszajön, hogy újjáteremtse a világot és elhozza az Isten királyi uralmának teljességét a földre, akkor...

Akkor olyanok lehetünk, mint az okos szüzek vagy olyanok, mint a balga szüzek. Készen találhat minket a mi Urunk, vagy... És ez a példázat nem a másik lehetőség félelmét akarja bennünk élesíteni, hanem arra akar készíteni, hogy legyünk készen. Legyünk éberek. Várjuk Őt. Hiszen visszajön. Nem tudjuk, hogy mikor. Ahogy a példázatbeli szüzek sem tudták, hogy mikor. De készültek rá. S ebben a készülésben van a lényeges különbség az okos és a balga szüzek között.

Hangsúlyoznom kell: mindegyikőjük készült. Készültek a vőlegény fogadására az okosak és a balgák is. Ott voltak, várták a vőlegényt, aki jönni fog. Tudták, hogy el fog jönni. Ahogy mi is tudjuk, hogy Jézus Krisztus el fog jönni. Advent is ezt jelenti: Eljön! El fog jönni! Ehhez nem fér kétség. „Mi várjuk az Úr Jézust, mikor jön...” – énekeljük az egyik ifjúsági énekben.

A mai istentisztelet elején is megvallottuk az Apostoli Hitvallásban: „harmadnapon feltámadt a halottak közül, fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atya Isten jobbján; onnan jön el ítélni élőket és holtakat.”

Jézus Krisztus, egyszer már eljött, hogy értünk emberekért emberré legyen. A golgotai kereszten magát áldozta fel, hogy minket kiszabadítson a bűn ítélete, a kárhozat alól. Elküldte Szentlelkét, hogy újjászüljön minket, olyanokká, akik már készek várni őt, és képessé válnak az ő várására. Ő újra eljön, hogy teljessé tegye a megváltás művét azzal, hogy a feltámadás által kegyelméből az Isten országának szabad polgáraiként élhessünk örökké. Ezért várjuk a test feltámadását és az eljövendő örök életet.

De a várakozás alatt nem mindenki ugyanazt érti. A tíz szűz közül öt úgy készült, hogy tartaléka is legyen. Nem várt helyzetekre, bizonytalan időre is tartaléka legyen. Öten úgy voltak vele, hogy felkészültek. Egyszer felékesítették magukat, megtöltötték olajmécsesüket. Gond egy szál se, elég az, ami nekik van, ami a lámpásunkban van. És nem volt tartalékuk.

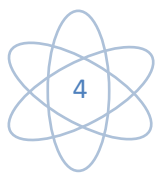
A Krisztusra várásunkban nagyon sok múlik azon, hogy van-e tartalékunk. Készen vagyunk-e, amikor jön? Őt várjuk-e, amikor jön? Várjuk-e Őt, amikor jön?

Jókai Mór: Egy bujdosó naplója c. művében szó van három bujdosóról, akik hajcsárnak öltözve bujdosnak haza, és tudakoznak arról, mi van otthon. Az egyikük a felesége után kérdez a városukból kijövő utastól: „...nem ismer-e ott egy házat, melyben egy szép asszony lakik, a legszebbik a városban, mit tud róla?” És a válasz így hangzott: „Ismerem jól, ó, e házban vígan vannak, soha sincs az vendég nélkül, szól benn a zene egész éjjel, a szép asszonyt ne féltsetek; ő magát jól mulatja.”

A másik felesége megőrült a várakozásban, a harmadik felesége és gyermekei már a sírban nyugszanak. A bujdosóknak már nem volt miért hazamenni. Nem várta őket senki.

Jézus Krisztus nem azért jön vissza, mert várják, vagy nem várják Őt. Ő jön, mert megígérte. Jön akkor, amikor az Atya akarata szerint elérkezett az ideje.

De vajon minket, akiket keresztyéneknek ismernek, milyennek látnak ebben a világban? Olyannak, akik várják vissza Urukat és Megváltójukat? Olyannak, akik

készülnek Uruk, Megváltójuk fogadására? Ezért az ő kedvét keresik, életüket úgy formálják, mint akik tudják, hogy bármikor megérkezhet? És fogadni akarják?

Vagy olyanak, akik mindennel törődnek, jól érzik magukat a bőrükben, egészen jól elvannak a világban, és a mindennapi életben nem is gondolnak Krisztussal? Úgy élnek, mintha Jézusnak semmi köze nem lenne az életükhöz, a munkájukhoz, a szórakozásukhoz, az üzleteikhez, a kapcsolataikhoz? Tudnak Jézusról, várják is őt szavaikkal, de nem hiszik el, hogy bármikor megérkezhet hozzájuk?

Van-e tartalékunk, amit elővehetünk, ha egyszer Urunk megérkezik? Lesz-e mivel világítanunk, amikor megjelenik a mi Üdvözítőnk?

Mit érthetünk ez alatt a tartalék alatt? Egyszer egy ifjúsági csoporttal kirándulni voltunk meleg, nyári napon a hegyekben. Amikor egy-egy kúthoz értünk, mindig szoltam, hogy töltsék meg a kulacsukat, vagy a vizes palackjukat. De nem mindenki hallgatott rám. Volt, aki nem akart sok terhet cipelni. S az út során egyre többször hallottam: Nincs egy kis vized? Volt, aki azt mondta: Van, de ne igyál sokat, nekem is kell. Volt szívbe markoló válasz is: Miért nem töltötted meg a tiédet?

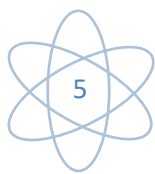
A Jézus Krisztust követő élet nem arról szól, hogy egyszer fellelkesedve azt mondjuk: Jézusnak adjuk a szívünket! Nem arról szól, hogy egyszer jó volt megtisztulni a bűneinktől, de ahogy lement rólunk a teher, újra folytatjuk ott, ahol abahagytuk. Nem is arról szól, hogy azért imádkozunk csak és akkor imádkozunk csak, ha kérni akarunk valamit Jézustól. Aztán, ha megkaptuk, akkor azért, ha meg nem kaptuk meg, akkor azért elfordulunk Jézustól: Nincs már rá szükségem.

Valaki azt mondta nekem: egyszer már elolvasta a Bibliát, most már ismeri. Minek olvassa többször is? Sokszor megelégszünk egy héten egy istentisztelettel, anélkül, hogy hét közben olvasnánk a Szentírást, és naponta rendszeresen imádkoznánk. Hallottam egyszer egy félig tréfás, félig komolyan mondott mondatot: „Na, megvolt az havi jócselekedetem, ez is kipipálva.”

Ha csak ennyit jelent a Krisztussal való kapcsolatunk, hamar elfogy a tartalékunk. Hamar kialszik a láng, amivel világíthatnánk, és elfogy az, amiből erőt méríthetnénk.

Én jó párszor végig olvashattam már, kutathattam is, de kimeríthetetlennek látom a Szentírás gazdagságát. Sokszor olvasott igék egy-egy alkalommal különösen elkezdenek világítani, és utat mutatnak. Máskor olyan bibliai verseken keresztül szólít meg Isten, ami addig csendesen megbújt a többi nagy Ige árnyékában. Feladatokat ad az Isten, amelyek látszólag terhek, közben pedig azok által megerősít, felszabadít, derűssé, vidámmá tesz. Imádságok jönnek a szánkra, amelyekről érezzük, tudjuk, hogy a Szentlélek ihlette, lélekből jövő imádságok. Eszünkbe jutnak emberek, akikre talán már régen gondoltunk, és akkor tudjuk, hogy most értük kell szolgálnunk Isten előtt könyörgésekkel. Ámulunk azon, hogy Isten előre elkészítette a jócselekedeteket, hogy azokban járjunk. Magunk is megilletődünk attól, milyen kísértéseket segít legyőzni Krisztus, milyen buktatókon vezet át irgalmából.

S mindezt úgy, hogy közben törekszünk Krisztusra figyelni, mert várjuk őt. Olyan tartalékok ezek, amelyek egy-egy krízisben, összezavarodott, kétségbeejtő helyzetben is erőt adnak. És amikor mi már teljes sötétségben lennénk, Krisztus Lelke gondoskodik arról, hogy mégis lássuk a kegyelem fényét, Isten szeretetét.

Hogyan tudunk ébren lenni, készen lenni, vigyázni? Úgy, hogy szüntelenül törekszünk Jézus Krisztusnak szolgálni azzal, hogy beszélgetünk vele imádságban, olvassuk a Szentírást, részt veszünk az istentiszteleti közösségekben, egymástól tanulva és egymást tanítva. Közben pedig az ő cselekvő, irgalmas szeretetével cselekszünk az emberek között, úgy, ahogy éppen lehetőségünk van.

A készenlét, az éberség ez a kettő együtt: A Szentháromság Istennel való élő kapcsolat és az emberek között végzett szolgálat, úgy a családban, mint az idegenek között. Így hordozhatunk magunkkal tartalékot, amit szükség esetén elővehetünk, vagy inkább elővesz számunkra Isten kegyelme, Szentlelkének munkája.

És közben azt olvastuk, hogy mind a tízen elaludtak. Mert ilyen a földi egyház. El tudunk aludni. Le tud ülni a lelkesedés, bele tudunk fáradni a folyamatos szolgálatba. El tudja vonni a figyelmünket más. Félelem, szorongás tompíthatja lelkünk éberségét. Az élet mindennapi, súlyos gondjai telepedhetnek ránk és boríthatnak homályba minket, mintha sűrű ködben járnánk. De az, amit az Istennel való kapcsolatból meríthettünk életünk során, Isten kegyelméből előkerül, és a Lélek eléggé teszi, még a legnehezebb időkben is. S amikor szólít Isten, amikor angyalok kiáltanak: jön az Úr, légy készen, akkor mindaz, amit kegyelméből gyűjthettünk, elég lesz, hogy színe elé járuljunk. Mert eléggé teszi Isten irgalma és szeretete.

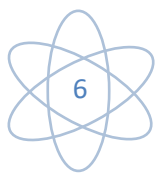
De a semmiből nem lehet készen állni. Aki nem gyűjti szívébe és lelkébe az Isten Igéjét, annak nem jutnak eszébe az olvasott, hallott kincsek. Aki elmulasztotta a jócselekedeteket, annak nem lesz reménysége az előtt, aki így szól: Távozzatok tőlem, mert éheztem, és nem adtatok ennem. Szomjaztam, és nem adtatok innom.

És a példázat nagyon világosan elmondja: Amit az egyik gyűjtött Isten kegyelméből, azzal nem tud segíteni annak, aki nem gyűjtött tartalékot. Aki Krisztust várva tartalékolhatott, ebből a kegyelmi tartalékból nem tud segíteni annak, akinek már nincs. A semmivel nem tudunk odaállni Megváltónk elé.

Kiválasztott minket a kegyelemre, kiválasztott, meghívott, hogy vele legyünk, de nekünk kell készen lenni. Nekünk kell kérni: Segíts, Uram, hogy tudjalak várni! Segíts, Uram, hogy tartalék olajat gyűjthessek tenálad! Nekünk kell megfogadni figyelmeztetését: Ne lankadjatok el! Vállaljátok a hitet! Éljetek velem közösségben! Szeressétek azokat, akiket én szeretetek! Ne engedjétek a világ tanításának, hanem tartsátok szentnek az Isten törvényét! Bízhatok bennem és várjátok ígéreteim beteljesülését! És mi engedelmeskedjünk, és higgyünk Benne!

Nehogy azt kelljen végül mondania nekünk: *Bizony, mondom nektek, nem ismerlek titeket.* Ne feledjük: Azoknak mondta ezt a vőlegény a példázatban, akik tudták, hogy jön, de nem várták, mindenre felkészülve.

Krisztus népe! Várjad az Urat! Várjad vissza Megváltódat! Élj úgy, hogy számolsz azzal: bármikor megérkezhet! Légy éber, és imádkozz, hogy éber maradhass lelkedben! Cselekedd azt, amit Krisztustól kapsz feladatot, és bízzál benne: Amikor visszajön, nem fog rólad megfélemleni. Ott leszel az országában! Ámen

Igehirdetés utáni imádság:

Urunk, Jézus Krisztus! Nem érthetjük azt a szeretetet, amivel elviseled hűtlenségünket, feledékenységünket, türelmetlenségünket, engedetlenségünket. Te újra és újra megbékélsz velünk, akik pedig soha nem érdemeljük meg mindazt a jót, amit értünk tétél, és ezután is tenni fogsz. Bocsásd meg nekünk, hogy bár mondjuk, hogy várunk téged, mégsem vagyunk készen a te érkezésedre.

Nem is tudunk mást tenni, mint könyörögni: készíts fel minket a te visszajövedre! Igéd és Szentlelked által késztesd minket, hogy eljöveteledre várva éberek legyünk, és ne lankadjon el a keresztyén reménységünk, hívó rád figyelésünk. Ha megfáradnánk is, kérünk, fogd a kezünket. Ha a kísértéseink elsodornának is, ne engedd, hogy elszakadjunk tőled. Ha önzésünk elfordít minket embertársainktól, te segíts újra rátalálni az önzetlen szeretet útjára. Ha bárminek vonzása erősebbé válna a Te szereteted vonzásánál, rázz fel minket, hogy álmunk és vágyaink el ne szakítsanak Tőled.

Mennyei Atyánk! Imádkozunk a hitben megerőtlenedett, tőled elszakadt testvéreinkért! Imádkozunk azokért, akik egykor hozzád tartoztak, de már nem járnak veled és népeddel egy úton. Könyörülj rajtuk, hogy visszataláljanak hozzád és népedhez. Imádkozunk a kétségbeeséssel, félelemmel küzdő embertársainkért. Imádkozunk az üldözött keresztyén testvéreinkért, akik szerte e világon, minden kontinensen üldözésnek vannak kitéve. Védeld meg, kérünk, őket, és erősítsd meg hitüket.

Könyörgünk a gyászolókéért, hogy vedd körül őket vigasztalásoddal. Könyörgünk a járvány leküzdésén fáradozókéért, tedd eredményessé a munkájukat. Véred fel őket erővel és bölcsességgel, és kérünk, pótolj ki szükségüket, amikor erejükön felül is küzdenek. Esedezünk, hogy adj nekünk józan belátást, hogyan védelmezhetjük egymást és magunkat is a járvány terjedésétől.

Kitárjuk feléd kezünket és várjuk kegyelmedet. Megvalljuk, hogy nélküled semmit sem tehetünk. De köszönjük, hogy a te kegyelmed, gondviselésed, szereteted mindenre elég.

Imádkozunk a magánosokért, hogy tudják elviselni életterheiket. És imádkozunk azokért is, akik a zsúfoltságtól szenvednek, hogy találjanak békességre általad.

Ismered egyen-egyenként gondjainkat, félelmeinket, a ránk nehezedő terheket. Tudod, hogy semmit sem vagyunk képesek tökéletesen, hiba nélkül tenni. Mindezek között kérünk, kísérd életünket, vezess és támogass a mindennapokban. Mert arra vágyunk, hogy életünkkel Téged dicsérjünk, és erőt kapjunk arra, hogy mindig Téged magasztaljunk, mígnem elvezetsz a mennyei hazába, ahol nálad megpihenhetünk, és örök békességre lelhetünk. Ámen

